

УКРАЇНСЬКА ДУМКА

UKRAINIAN THOUGHT

A
BULLETIN
of
THE ASSOCIATION OF UKRAINIANS IN GREAT
BRITAIN

Б У Д Е Т Е Н Ь

"СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ"

ЧИСЛО 7./25/. РІК. III.

ЛОНДОН, 18. ТРАВНЯ 1947.

Ч І Н А 6 ПЕНСІВ.

Наша Воля — Наше Щастя

Українська еміграція на Бритійських Островах зростає помітно з дня на день. Майже щоденно прибувають суди транспортні т.зв. "європейських охотничих працівників" із переселенців, між якими поважний відсоток становлять українці.

З цього треба нам тільки радіти, бо і доля наших братів та сестер тут поліпшилася, і наша громада на цих землях зростає в силу. Для самих же переселенців, приїзд до Вел. Британії є неабияким досягненням, досягненням наскрізь корисним. З хвилиною приїзду суди, вони перестають бути "особами без місця поселення", окресленими дивовижною назвою "Д.П.". і стають членами суспільства, робітниками, що своєю працею заслуговують собі на право бути людьми на рівні з другими. Тут зникає для них марево насильного переселення "на родину", тут для них отирається далеке крає життя, чим у переселенецьких таборих Німеччини.

З багатьма новопривезеними переселенцями наша організація вже встала на звичайний контакт. Наші представники відвідали декілька переселенських пунктів та таборів, до канцелярії СУБ приходять від них багато листів. Це все викликає нам створити собі певний образ їхнього положення.

В першу чергу слід підкреслити, що на Бритійській Землі господарі приймають їх щиро й сердечно, поступають з ними гідно, створюють для них цілком вдовольнячі обставини, навіть на ці перші дні їхнього перебування на новому місці. Другим відрадним явищем є те, що самопочуття переселенців є дуже добре. Помітний серед них садовий настрій, готовість та охота до праці. А це є речі немалої ваги, головне, коли вони розпочинають нове життя.

Бо для них справді зачнеться нове життя, дуже відмінне від того, яким вони жили на континенті. В їхньому житті наступила велика зміна і це є дуже важне, щоб вони собі це ясно усвідомили.

Приїздивши суди, вони вступили у цілком інший світ, ступили на зовсім інший ґрунт. Для них кінчається таборове життя, принаймні в такому сенсі, як це воно було дотепер, а в зв'язку з тим відпадо багато справ та речей, які повставали внаслідок їхнього дотеперішнього способу життя і які тут буди б цілком зайві, наприклад мість для них повстають нові обов'язки супроти свого оточення, громадянства, а то й себе самих. Тут, найголовніше, зникла причина всяких таборових міжусобиць чи колотнеч, які немає де правди діти, були не так рідким явищем в Німеччині. Тут маючи не буде місця на якінебудь непорозуміння з матеріальним підложжям. Тут праця кожного буде справедливо оцінена й винагороджена, а розподіл дібр які їм прислугують, буде напевно якнайбільш владивий і чесний. Нові обставини усунуть також всі підложжа непорозуміння на релігійному, культурному чи політичному тлі. Бритійський ґрунт на такі справи дуже непригожий

впротім це не принесло нікому хісна і про це треба забути. Натомість належить собі усвідомити, нові обов'язки, які на них накладає сучасна хвиля. Тут вони виходять з маси, стають індивідуально вітчизняні з нами ми господарями і від їх поведінки серед них може і бути цілком напої громадськості. Для них є куди більше поле до діяння, чим воно було для тих українців, що опинились тут перед ними. Бо більшість тих українців, це во які, крім цього серед маси чужого елемента, і це вже є чималов перешкодою, щоб витворити серед чужинців — на ших господарів таку опінію про нас, якої ми бажали б.

Тут треба пам'ятати, що в цій країні понад все ціниться чесність і та ким тут треба бути на кожному кроці. Чесність, щира праця і солідне виконання своїх обов'язків — це чесноти які не поминуть уваги оточення і у висліді принесуть всім велику користь. Ніколи їм не вільно забувати, що їх присут тут є часовий, що від їхньої поведінки й праці буде залежати не тільки їхнє найближче майбутнє, але й добре ім'я українського народу взагалі.

Очевидно, передумовою доброго сп життя з господарями є їх пізнання першим кроком до цього буде пізнання англійської мови, щоб з ними можна було порозумітися як людина з людиною. Знайомість мови приносить ще й інші користі. Ось і тепер читачи їхні листи, вичуваємо у них нотку певного незадоволення, що, мовляв, салтів, як з ними приїхали, трактують наче то краще, що вони захопили всі важні пости, що вони висувались на "чолмі місяця". Причина проста: оскільки більша англійську мову, й це цілком зрозуміло, що вони є на чільних позиціях. Бо ось з інших листів бачимо такі "перші місяця" займають й українці, якщо вони достаточо знають англійську мову.

Очевидно, це не має великого значіння хто є на чолівих місцях тепе на пересильних пунктах. Це не є суттєве. Скорше чи пізніше кожний діє на праці індивідуально і тільки від нього самого буде залежати, як він статкується та які собі створить обставини.

За працею, за здобуванням нового куска хліба не слід забувати про громадські справи. Українці на цих островах творять вже чималу гмалу, яка збільшується й росте в і це лежить в інтересі нас усіх, ми разом творили одно зоріне тіло цьому допоможе нам об'єднання в рі організації, бо тільки організовано можна певним кроком дійти до повільного напої долі. Ніхто не сміє збитися в чужій масі, кожний повин знайти шлях, який поведе його в гуратів, що опинились на цих землях вчасніше. Наша організація мусить копати всі кути напої еміграції всім нести поміч там де вона потрібна і в таких можливостях, вона розпоряджає.

Іван Франко ПРОЛОГ ДО «МОЙСЕЯ»

Народе мій, замучений, розомтий,
Мов паралитик той на роздорожу,
Людським приризством, ніби струпою
акритий!

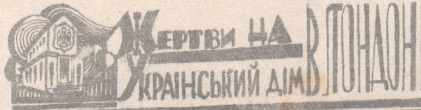
Твоїм одудим думу я трівожу.
Від сорому, який намагає пізних
Палити мене, заснути я не можу.
Невже тобі на таблицях залізних
Записано в сусідів оту гносу,
Яглом у поїздах їх окстроїзних?
Невже по вік уділом буде твоїм
Укрита злість, одудлива покірність
Усякому, хто зрадою й розсоєм
Тебе скував і записав на вірність?
Невже тоді лиш не судилось діло,
Що виявилось твоїх сил обмеженість?
Невже задаром стільки серць горіло
До тебе найяснішою любов'ю,
Твої офіруючи думу й тіло?
Задаром край твій весь политий кров'ю
Твоїх оорців? Йому вже не пишався
У красоті, своєоді і здоров'ю?
Задаром в слові твоєоді іскряться
І сила й м'яккість, дотеп і потуга
І все, чим може згору дух піднятися?
Задаром в пісні твоїх летіть туга
І сміх давнінкий і жалощі коханья,
Надій і втіхи світліяна смуга?
О, ні! Не самі слюзи і зітханья
Твої судились! Вір в силу духа
І в дець в воскресний твоеоді повстанья.
О, як би хвилю вдат, що слова слуха,
І слово вдат, що в хвилю ту блаженну
Вадорольве й огнем живучим оуха!
О, як би пісно вдат палку, відженну,
Що мільони порива з собою,
Окриле, веде на путь спасенну!
Як би... Та нам, знесиленим зурбою,
Роздергим сумнівами, отим стидом,
Не нам тебе провадити до бою!
Та прийде час, і ти огнистим видом
Заслеш у народів вольних колі,
Труснен Кавказ, вперезежся Безкидом,
Покотим Чорним, морем гоїм волі,
І глянеш, як хазай домовий,
До своєї хати і по своїм полі.

Дрийми з сей спів, хоч тугю повитий,
Та подай віри; хоч гіркий, та вільний
Твоїм будучиннім задаток слівим залитий
Твоеоді генію мій скромний дар весілий.

ІВАН ФРАНКО.

УКРАЇНЦІ У В. БРИТАНІЇ
Ч Л Е Н И СУВІ
НЕ ЗАБУВАЙТЕ ЗА СВІЙ
О Б О В'Я З О К

СКЛАДАЙТЕ

СКЛАДАЙТЕ

НАШ ДІМ — НАША ТВЕРДИ
УКРАЇНЦІ У В. БРИТАНІЇ
ДОКАЖІТЬ ДІЛОМ ЗРОЗУМ
ЦЬОГО КЛІЧУ!

Великий письменник, другий по Шевченкові поет, визначний вчений, громадський діяч та духовий провідник українського народу - таким був Іван Франко, якого пам'ять українці на цілому світі віддають шану в місяці травні - місяці його смерті 1916 року.

Іван Франко народився дня 15. серпня 1856 року в селі Нагуєвичах в Дрогобиччині, в сім'ї сільського коваля. До початкової школи ходив зразу в Ясениці Сільській, а пізніше в Дрогобичі. Там скінчив гімназій. Вже як гімназійний ученик звертав на себе увагу великими здібностями та неменшою пильністю.

1875. р. поступив на університет у Львові. Там, головню під впливом листів М. Драгоманова став щирим українським народовцем і почав писати свої твори. За звязок із Драгомановим арештовано Франка і по вісьмох місяцях слідчої торми його засуджено на 6 тижнів арешту. За якийсь час знова його арештують та держать три місяці в тюрмі. По виході з торми йому довелося тяжко відчувати і мало не умер з голоду. Задлякане громадянство його чужа людя. Та не волю його морально.

Він видає часописи, видає "Дрібну бібліотеку", пише оригінальні вірші, оповідання, повісті та наукові праці. Для заробітку працює також у польських видавництвах, але через праць про "Валенродиям" попадає в конфлікт з поляками, як через передмову до своїх "Галицьких образків" - понав у конфлікт із своїми земляками.

Серед злиденного життя скінчив університет, оженився в Києві, здав докторат у Відні і готовився на катедру української мови й літератури на львівському університеті. Та хоч його вступна лекція випала блискучо, тодішній намісник Галичини, граф Бадені, не допустив Франка до катедри з політичних мотивів.

Він працював далше як редактор "Літературно-Наукового Вісника" і співробітник Товариства імені Шевченка, та здобув собі своїми літературно-науковими працями і громадсько-політичною діяльністю славу і вдячність цілого народу. Багато його творів перекладено на чужі мови і різні наукові й культурні інституції визнавали Франка своїми почесними титулами.

Рoku 1899-ого відсвятковано 25-літній ювілей його творчої діяльності, а 1909 р. 35-ий випав, при чому зм'янувано його літературно-науковими збірками та збірники почесним даром.

Франко жив у Львові у своїй власній хаті, і хоч став загнивати на здоров'я, не втрапив творчої енергії. Як велика війна, російський наїзд на Галичину прискорили його смерть. Умер 26. травня 1916 року у Львові. Там його і поховано при великому здиванні народу.

Іван Франко

(1856-1916)

Іван Франко, це не тільки найбільший поет Західної України, але й найбільш всесторонній письменник-учений, яким може нам наріди пошануватися. Працював на всіх яких живих людського знання, писав прозово, віршем, - повісти, оповідання, драми, перекладав з чужих мов на нашу і з нашої мови на чужі мови, був критиком, істориком, соціологом, філософом і політиком. Творів його не перчислити: "Спис творів Іва-

Ш. СТАЛІНИН

на Франка за перше 25-ліття його літературної діяльності, 1874 - 1898", складений Павлюком - це чимала книга. Значення його для культурного розвитку українського народу величезне. Він познайомив нас із новими зорками культури життя західної Європи та спричинив сильний ідейний підйом серед нашого громадянства. Зокрема велике його значення для нашої літератури. Він порушив багато нових питань, впровадив нові форми і мову літературної мови, ставив нові завдання перед молодим літературним поколінням.

"Зівяле листя" являється зразком мо-

дерної української лірики на давніх народних мотивах, "Панські жарты" - це найвдадніша з наших новітніх поем, "Вишеньський" розкриває перед нами душу трагічного борця-аскета за наше самостійне життя, "Мойсей" - твір всесвітнього значення, в якому змальована боротьба волею-одиночки з колективом оточення, що не в стани його зросту мити. "Лис Микита" - віршована байка великих розмірів, написана легко й із темпераментом, вітчає нашу досить багату байкову літературу і належить до найбільше розповсюджених книжок серед нашого народу. Так само улюбленов повість з його повістей "Захар Беркут" із часів нападів татар на галицьку землю. 3 драм великий успіх мало "Украдене частя", а з комедій - "Учитель". Серед оповідань є такі архитвори, як "На дні", "До світла", "Малий Мирон", бориславські оповідання і багато інших.

Про Франка, як ученого, слід згадати, що й українську науку він поширив і збагатив неодином дуже цінним твором.

Твори його були друковані по різних українських часописах та збірках, альманахах та видавництвах, являлись численними окремими книжками, були перекладані на всілякі чужі мови та написано про них чимало розвідок, рецензій і студій.

Таке було життя і творчість Івана Франка. Слушно порівнюють його із біографією Мойсеєм, що вивів свій народ з неволі й через сорок літ неструджено від його до мети - до обіцяної землі. Чи ж і Франко не одужав сорок літ по галицькій пустині? Чи не був каменем, на якому, що промочував дорогою правди і пророком, що від свій народ до кращої і вищої цілі?

Правда, за життя не всі його розуміли, бувало й таке, що за намовою во рогів його очорювано, обкидувано ослотом й камінням, та він не покидав праці, тільки говорив з доктором до на рода:

«Як би ти знав, як люблю я тебе!
Як люблю невимовно!
Ти мій рід, ти дитино моя,
Ти вся честь моя й слава,
В твої дех мій, оуджує мое
І краса і духава.
Я весь свій вік, весь труд тосі
У незломим завзяту, - дав
Підеш ти в мандрівку століть
З моего духа печаття!»

Так, український народ по всі віки матиме печать великого духа Франка. І не як біографічний Мойсей, так і Франко не як звертався до молоді, яка все була найбільш чутлива на його науку й приклад, щоб молоді, цей цвіт народу, йшла шляхом, який він вказував, який веде до обіцяної землі, до Вільної, Самостійної України.

О.С.

3. ПОСТАТЬ ПАТРІОТА

3. травня 1924 р. загибав на Україні творець сучасного українського самостійництва Микола Міхновський.

Народи мають своїх великих людей борців за волю, за насть, за незалежність, за велич своєї нації, свої об'єктивні, творців великих дій та ідей власного світогляду. Французам гордіться Жаном д'Арк, Жаном Руссо, Вольтером, Ляфаетом; англіцям - Олівером Кромвелем, Байроном, Нельсоном та другими; італійцям - Мацціні та Гарібальді; американцям - Джоржом Вашингтоном, Франкліном та Авраамом Лінколном.

Наш народ, як один із найбільш виділованих, прихильник демократичного ладу, теж дав чимало великих людей, а серед них й ідеолога нашого національного руху, організатора визвольної боротьби за Самостійну Соборну Українську Державу - Миколу Міхновського. Намадок українських коваків в Полтавщині, з фаху правник з вишов освітою, він був найкращим патріотом часу. Він так любив свою Україну рідну, що за неї, як казав наш пророк Тарас Шевченко, "і душу погубив". Микола Міхновський виголожує "Україна понад усе!" і, йдучи за тими великими словами, присвятив усе своє життя боротьбі за Україну та за привернення її зрабованих прав. Самостійна Україна - це для М. Міхновського його життєвий дороговказ. Весь зміст його життя відповідає змістові цих слів. Виходячи з того, що лише праця для Украї-

ни повинна бути ціллю життя для українця, він робить висновок, що українці не повинні слухатися чужих ців, які визнають Україну, грабують її, й господарств в Україні як у себе в дома, але українці повинні бути панами й господарями на своїй рідній землі, у вільній Україні. Він голосить клич: "Україна для українців" і за цю ідею він визнає до боротьби. Для досягнення цієї мети - Самостійної України - Микола Міхновський у своїй праці "Самостійна Україна" /1919р./ висловлює думку: "Ми повинні досягнути своєї Самостійної Української Держави навіть тоді, коли нам прийдемося зруйнувати всю Російську Імперію; навіть тоді, коли прийдемося це зробити цінов великих жертв нашого народу." Ці слова в ці часи здавались декому занадто революційними й сепаратистичними, прямо страшним "мазепинством", але вони й у наших часах лишилися для нас до роговкою, напов провідною ідеєю.

До шляху цієї ідеї пішло "Братство Тарасовичів", засноване й кероване самим Міхновським, всі українські самостійники, почавши від Союзу Визволення України і аж до наших днів. І тільки тим шляхом ідути й йти повинні всі українські патріоти борці за суверенність й самостійність України.

Микола Міхновський завжди відчував потребу власної збройної сили для України і тому рідше виступав в Центральній Раді 1917 року з вимог негайного створення української армії і приділення їй найбільшої уваги. Тоді це не знаходило належного зрозуміння, бо тодішні наші керівники не усвідомили собі імперіалістичної суті Москви і вважали, що з новою революційною Москвою можна буде знайти спільну мову мирним шляхом. Та нова більшевська Москва, йдучи шляхами старої білої Москви створила своє червоне військо і послала

його на Україну для зруйнування нашої молоді держави. А тоді то ми відчували героїчну трагедію Крутів та інші страхотливі війни, в яку було втягнуто Україну. З 1917 р. по 1921 рік північний ворог своїми демагогічними гаслами деморалізував наше військо, а натомість створював свою армію, яка валувала нашу рідну землю. Пізніше наші провідники ляде зрозуміли свою помилку, та було вже запізно. Головний отаман Симон Петлюра відновив українське військо і із 1917 по 1921 рік проводив збройну боротьбу проти наїздника, а славно і пам'яті полк. Євген Коновалець створив Українську Військову Організацію /УВО/, що мала стати звязком майбутньої української армії.

Нам військовий теоретик, ол. пам полк. Михайло Колодзінський у своїй капітальній праці "Українська Військова Доктрина" виходить із залогів М. Міхновського й розвиває їх у всі головних напрямках. Політичну спадщину Міхновського прекрасно опрацював, історично огрунтував та докладно вилікув у своїх творах сучасний нам Др. Дмитро Донцов.

Микола Міхновський був завсідим мужним українським патріотом, і неперемірним ворогом всіх напасників України, всіх тих, що хотіли сачити Україну чужою колонією. Таким чином Микола Міхновський залишив для нас українців великий заповіт: не похитно боротися за Волю України, за її Права. Спадщина Міхновського це дороговказ для нас, для сучасного покоління на нашому шляху боротьби за нашу перемогу. Він зі своєї степової мотилі в Україні витяє всіх лішарів, що продовжують славу традицій Визвольних Змагань Українського народу. Він нас кличе бути полюбляними борцями за нашу історичну ідею - Відродження Самостійної Соборної України.

ЗВІТ НА БІЛІ

З ДІЯЛЬНОСТІ УПА.

Українська Пресова Служба 4.12. англ. видання/ подає звіт про діяльність Пресової Квативи УПА про діяльність УПА за зимові місяці цього року. Із звіту доповідного довідуємося так: Відділ УПА "Північ зник на два місяці на річці Сян в Південно-східній Польщі та 1 в Україні на залізничній лінії Сянок - Самбір, недалеко Устшик. Головна ціль цієї акції, було перешкодити насильному переселенню українського населення із території на захід від лінії Керзона до Советської України. Інший відділ УПА-Захід звів регулярні соті із польськими просоветськими військами біля Вислока в Південно-східній Польщі. Відділ польського війська відстав прирочення спалити село Вислок та переселити українське населення до Советів. Відділ УПА, під командою К.Г. перешкодив виконання цього завдання й заатакував поляків. Після сорок яким тривав 45 хвилин, поляки розбиті, а українці забили 2 мотозірки, 4 машини військи та багато мототехніки й амуніції. Поляки втратили 21 вояки, а 80 взяти в полон. Вільність полонених випущено на волю, після того, як їм виголошено ціль боротьби УПА проти тиранії більшовиків за свободу народів і людини. Відділи УПА-Схід співпрацювали з польськими підпільними організаціями в противиборчій акції українського підпілля. В грушевській українській відділі зникли три виборчі комісії, причому було вбито 20 польських значників комуністів та міліціантів. Один із відділів УПА-Схід наскочив був на районий центр Малората біля Берестя Лівовського в Вілоруській ССР. Цей несподіваний наскок українських повстанців спричинив більшовиком цього району тяжкі персональні й матеріальні втрати. Відділи УПА-Південь в Карпатських горах вели пропагандні рейди по селах Карпатської України. Під час цих рейдів було вбито багато колхозників та радників.

ЛИСТ ПОВСТАНЦЯ З ФРОНТОВОЇ ЛІНІЇ.

"Вісник" - Орган Організації Осоропи Чотирьох Свобід України, організація, яка powstała недавно в ЗПА, в чиїм імім бореться ч.р. замімі пікавий лист повстанця з України до його брата в ЗПА. Лист передруковуємо в цілому без зміни.

"Слава Україні!"
Дорогий Брате!

Я голошу до Тебе і дав о собі знати, де я тепер перебуваю. Я, дорогий Брате, служу при УПА. Дорогий Брате, пи салю мені сестра, щоби я їхав до Америк. Брате, я поїду до Америки з шостою на війні і те на своїм кораблі, а во на літаку. Брате, то було би грекком звідси утільки, де римається доля усього українського Народу, де кипить завзята боротьба, де кров льється, де падають країні сини України. Звідси їхати, щоби я ніколи не зроблю, а гордий з цього, щоби я зміг обрати участь в цій боротьбі і відплачувався ворогові за всі ті знущання, за мори, за це, що він тиєся чі невзначий людей з висів на Сноир. Дорогий Брате, не знаєш чи ти це все знаєш, що у нас діється. Брате, тут у нас ідує велика соф'наша УПА з озольшевіками та червоними поляками, я вже три роки, як в партизанці, до хати я не ходжу, бо не мар до кого, родина, як тобі відомо, відхляка.

Дорогий Брате, у нас тепер великі зміни, сім немає, бо червоні поляки по витанялі зарпаним людег прикусово, а ми ці села, часинно, попалали. Бо знаєм Українці виткали, а поляки хотіли захопити наші рідні села і заселити поляками, але ми, на це ніколи не позволимо, щоби на наших рідних землях ворог дозоблявся. Тамто осени поляки вимордували багато наших людей і хотіли засісти у тих хатах. Я тобі, Брате, подам кілька сіл, які зостали вимордовані: Павлівка - 500 людей, Малковичі - 180 Мацьковичі - 250, і багато інших. Ми за це знішли польське село Борівничі і від цього поляки перестали мордувати на

них селян і тепер мусять так танцювати, як ми їм граємо.

Щодо мене, то мені добре поводиться, їсти маю що, уораний є добре, на зиму маю кожух, так до лягав навіть на сніг і спля, під голову кладу навіть матю, щоби було м'якко, накривав усе то рош з гранатами і амуніцією, щоби було тепліше. Брате, знаєш, що Тебе цікавить звідки беремо уорання та зорос. Ми це все беремо від наших ворогів, на котрих здосуваємо. Сам я уораний - німецькі ошости, мундур польський, лише рідна шапка з рідним троизуом. Зорос моя - польський автомат, німецька пістоля та польські гранати і іншіх дорос, бо ми своїх фабрик не маємо. Маємо це, що здосуваємо на ворогах і щми їх оемо. У нас, Брате, полади ліпше ходять, як у вас. У нас полади ідуть вгору разом із мостом, а стрілянина така, що мало чути на уха.

Дорогий Брате, я тобі подам кілька соів'наша УПА з червоними поляками. Дня 1. XII. 1940. в лісі між Арламов та Ямне ввідділ польського війська, в числі 700 стрільців, котрі цілий день лупкали за нашим відділом, стрілюючи в 4 год. по полуні і відкрився оій. Білі тривав 2 години, де поляки утільки 15 поля соів. залізнами за собою втрати: 60 убитими й 80 раненими. Наш відділ числив 300 стрільців, наші втрати: 1 убитий, 3 ранені. Ти мене ділаєш, що оудя. Ні, оратику, ми не пропаганду ширимо, а дійснось. Намі хлопці зорос во орте, здобуто багато зорос та амуніції і т.п.

В лісі Корманіччій наші школа під старшинська звела оій з польським військом в числі 180 воляків, наших оудсто, вислід оом 42 воляків вояків, 50 ранених, кільках попало в полон. Намі втрати 3 воляків, 5 ранених, здобуто оагата зорос і ооопіснасіа, один динкер, це було дня 3. VI. 46. В лісі Ісмаїлчійчій дня 23. VII. 46. звели оій з поляками в числі 400, наших оудло 300, вислід з оо в 30 воляків, 20 ранених, наші втрати - 4 воляків, 1 ранений, поляки втільки з поля соів. Здобуто зорос і амуніції.

Дорогий Брате, у нас соі і соі, це все за нашу кохану Україну. Брате, у нас нікто не здається живим ворогові в руки, воде сам соево застїліти, а оо розорвати гранатом, як немає іншого виходу. Знаєш, Брате, за Україну і солодкі смерть. Воюєти ми хорібно на своїх вїнтарях, дівача на орїю насадять цвітїв, на хрест дають вїнок і так спочиває партизан. Намі військові святиєнники відправляє панакхду, бо по селах святиєнників нема, все поаретуєвали поляки і озольшевики. Церков нема, все монїчили червоні. Люди моляться по лісах. Переміського єпископа вивезли озольшевики на Сноир, а його палату зраоували і описля продавали на базарі. Старрєнького єпископа тягнули за ооруду і біли. Дорогий брате, не годеи чоловік описати це все, в другий листі опишу оільше, як дістанеш. З нашого села вже 14 хлопців віддали життя за Україну, оагато нас воє. Великі арештованні і т. д. Так, брате, ви не здаєте соі спрваї в тоєо, багато скомунізованих, але побачити той озольшевічій рай то краче не жити. Візьміть соі до серця трохи і співчувайте з нами, та різнох помагайте у нашій боротьбі! (Кінчає, здоровіа шире, перешліть до брата. "Слава Героїм!")

Підпис.

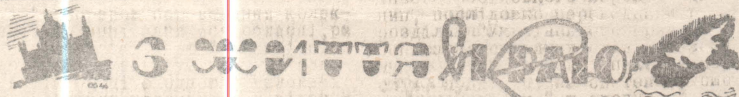
ВЕЛИКИЙ НАСТУП ПРОТИ УПА.

Велика частина світової преси а оітанніх днів повідомляла про те, що після воїства ген. Свєршевського, польські і советські війська розпочали великий наступ проти відділів УПА.

Як повідомлено швейцарській часопис "Баззель Нєхріхтен", цей наступ проходить на широким просторах від Карпат аж по ріку Буг, при застосуванні всіх родів зорос, в тому числі гарят і літаків. Вої ведуться із великох завзятїсть, - пише цей часопис. Повстанці опанували низку важких комунікаційних ліній, гірських просїмків і стратегічних пунктів. Відділи УПА добре озорєнені і користуються всторонновою піддерою українського населення.

Повідомлення про цей наступ подає також польська краєва й еміґраційна пресо. /Укр. у Франції/

Дня 11. травня ч.р. оштинська радїо подало вїстку, що Польща, ССРР та Чехословаччина увїдали в порозуміння, дкого цілль булоб звїквідовання УПА. Радїо додало, що УПА бореться проти насильного переселення Українців до ССРР, яких виселено з Польщі оїля пів мїліона. Проти УПА вживається танків.

КАГАНОВИЧ ПОЧАВ СВОЮ "РОБОТУ" В УКРАЇНІ.

Москва - 4 березня, советська пресо подає відомість, що Сталінів "залізничний комісар" - Лазар Каганович був призначений генеральним секретарем в більшовицькій партії в Україні. Сього дні ця сака пресо принїсєть вже перші повідомлення про його роботу.

В Києві відбулася довга нарада Пленуму Центрального Комітету комуністичної партії "більшовицької" України, підчас яких оговорювано одну тільки справу: "провірку сільського господарства". У висліді рішено перевозити колективізацію Західних Областей України.

Ціла советська пресо принїсєть оштинні повідомлення із цих нарад. Там рішено, що партія повинна не тільки "виснєти оїдякам і середнякам" неорезату колективного господарства над індивідуальним, але "мусить теж виказати селянам необхідність і користь колективних господарств". На зібранні рішено "піддервати ініціативу маси ої дїяків і середняків в організації колективних господарств та перемоги спротив кулаків і багатих озольшевічїх елементів". Справов переведення колективізації повинні занятися обласні, районні та сільські партійні комітети; в звідомленні стверджується, що "слабїсть в тій праці є оооноу з головних причин серйозних недомагань у відуді та розвитку сільського господарства в Україні". Зібрання теж підкреслило "серйозні недомаганья в проведї сільсько-господарських партійних організації". Багато керівних робітників, їдучи в колгоспи, МТС і совкози не уявляють за потрібне зібратися та порозумілись з комуністами. В дальшому рішено говоритись звернути голову у вагу на сільський комсомол та потворити комсомольській організації по селах і колгоспах, де їх не немає.

Каганович вже почав свою роботу. За час від Західної України, бо вона сілор факту, залишилась не найоїльш Україно. Буде там переведена колективізація, а її методи і наслідки відомі з 30-тих років в Советській Україні; терор "стенки" засланія, повна руїна села і вкінці, проклятий 1933 рік з найгіршим в історії людства голодом. І тепер наші оратами в Західній Україні доведеться пережити те саме халле некло колективізації, що його не режували свого часу - у великій мірі - теж за директанія Кагановича - наші брати на Наддїпрянщині. Нова російська мясоруха в Україні продовжується і скріпняється новими

"Ліній" і організації "НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОПИС."
Що приводу появи книжки "Український правопис" но оїї витав Інститут Мовознавства Академії Наук УРСР, кандидат філологічних наук, С. Левченко пише: "за позитивну ціну нового правопису треба вважати унікації тих правописних моментів, які за своєр присрдов допускать звязження в правописі оратного російського народу. Цей принцип, послїдовно переведений в таких розділах "Українського правопису", як написання складних слів, правопис великих літер, основні правила переносу слів, пунктуаційна система, тоєо. Заведення спільної правописної практики у тих розділах українського і російського правописів полекнить визначення правописних норм учням середньої школи, що вичають сої мови, дасть дооої ефект модо піднесення грамотности взагалї і зміцнєватиме повсякденний звязок обох братніх народів".
Немає що оїльше й говорити. Оця без посредія жидїськїх нашоєо землячка кидасє яснє світло на методи зміцнєвання "повсякденного звязку братніх народів" УЛПС/.

Гідна Пам'ятка

В свій час ми писали в нашому органі про вшорвання пропамятної таблиці "Отче наш" в українській мові в церкві "Отчепанів" на Оливній горі в Брусалімі. Тому, що цей допис був писаний в часі, коли ми ще не мали вичерпучих інформацій в цій справі, мимоволі ми в ньому скривили нашу палестинську громаду, і тому вважалося нашім обов'язком подати на цьому місці в цій справі наше спростовання.

Прегарна пропамятна таблиця "Отче наш" в українській мові, вшорвана по січ таблиць з цим молитвом у всіх мовах світу в церкві в Брусалімі була там уміщена осінню миң року заходами і коштом членів Української Громади в Палестині, які із своїх скромних заробітків спромоглися в короткому часі ві брати суму біля 90 фунтів на цю ціль. Із поза Укр. Громади в Палестині, на цю ціль Іх Експеленція Епископ Бушко прислав з Риму жертву в сумі 15 фунтів, а о. В. Ф. з Ливану зложив суму 5 фунтів.

Хоч, як сацимо із вище сказаного, кошт таблиці був поважний, а як на сили невеличкої нашої громади в Палестині, може навіть за поважний — все ж та ки вони dokonali цього прегарного і так для нас потрібного діла. Це доказує, що коли є зрозуміння ваги справи та добра воля — то навіть малий гурт людей може зробити великі і важливі річки.

Наша попередня нотатка була спричинена ось яким непорозумінням: Якось на початку 1946 року, одиң із членів Української Громади в Палестині звернувся до одного з наших воюків в Італії з запитом, щоб він прислав від себе та від своїх друзів жертву на таблицю. Цей воюк передав той запит делегатові СУВ на Італію, який зчерги розпочав серед воюків акцію для збирання фондів на покриття всіх коштів таблиці і повідомив про це задрганого члена Укр Громади в Палестині. На цю ціль делегат СУВ зопів зібрати серед воюків суму біля 30 фунтів. Потім прийшла евакуація війська до Вел. Британії, збиркова акція в наслідок візду делегата СУВ в Італію хвилево припинилася, а в міжчасі Укр. Громада в Палестині зібрати потрібні гроші між собою.

Зібрану суму, біля 30 фунтів делегат передав до канцелярії СУВ в признаннім відділі цієї громаді Укр. Громади в Палестині на частинне покриття коштів таблиці, що мало бути зроблене, коли Укр. Громада в Палестині висловить на це свою згоду.

На цьому місці висказуємо жаль, що попередню нотатку зробили ми кривду Укр. Громаді в Палестині, мильно інформували загал про вшорвання пропамятної таблиці в Брусалімі, але як із сказаного по вище виходить, не було це в намірї інтенції.

Р е д а к ц і я.

Справи що нас цікавлять

ІНФОРМАЦІЯ В СПРАВІ ДОЗВОЛУ НА ВІЗДУ ДО КРАЇН ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ.

А р г е н т и н а.

Аргентинський уряд видає дозволи на візд українським емігрантам на старанні й відповідальність кр. Доп. Комітету при Арг. Червоному Хресті, на коли заінтересовані відповідають таким умовам:

1. Замешкувати в країнах, де є аргентинські консуляції і можуть особисто вийти там для реєстрації.
2. Мають документи в порядку /непередавнений паспорт країни, до якої належав, або Хансенівський чи Червоного Хреста/.
3. Здобові фізично й умово, а коли хто хоче їхати саїтно, він не може бути старий як 60 літ.
4. Умові робітники й торпівні не впускаються.
5. Першество дається групам, зорганізованим у хліборобські кооперативи до 300 душ кожна.
6. Уряд пославтвє емігрантів на державних землях і обсяге кредити в найважливішїх необхідних річах і матеріалах на загосподарення.

П а р а г в а й.

Парагвайський уряд індивідуально впускає тільки хліборобів, а ремісники, техніка й інтелігентна має дозвіль на візд тільки у виняткових випадках.

Хлібороби по приїзні зобов'язуються поселитися на колоніях. Багато, що імігранти записувалися і приїздили зорганізовано, технічно самовистачальними групам по кількості душ. В таких групах закон дозволяє впускати 15% ремісників і 5% культурних працівників.

В проханніх слід вказувати, через який порт заінтересована група має надійти вистати. Крім того, коли того в поданні необхідні такі данні: імя, вік, висота, вік, місце народження, фак і назва та число документи.

З огляду на великий наплив прохань, а оскільки дирекція Еміграції і в Комітеті, в першу чергу залягають збирати прохання, а потім поодічі.

Хоч Комітет і не в стані потвердити одержання виставки туди листів, але все, що це в листах просить, викинути у міру можливости оє задержки.

Радимо старатися о візи спільно через місцеві Укр. Допомогові Комітети. Укр. Доп. Комітет при Арг. Черв. Хресті вживає також заходів для уможливлення перевозу скитальців, але дотепер ще не має конкретних наслідків.

ІМІГРАЦІЯ ДО КАНАДИ.

Згідно з найновішим розпорядком канадського уряду з дня 30-го січня цр. до Канади можуть бути допущені слідувачі категорії імігрантів:

Дітка, незонатий син, донька, орат або сестра, оатко, матір, повдозіла дочка або сестра оєз дітей оєз з неодруженими дітьми поніচে 18 років життя осиротілий оратнок /сестрінка/ або оратання /сестрінка/ якої небуде оєсою, яка правно прибула й замешкала в Канаді і яка може прийняти і заопікуватися новоприбульшим. "Сирота" означє оєсоу оєз батька і матері.

Рільники, які мають вистарчані фонди на заведення господарств в Канаді.

Рільники, що їдуть на фарму до оятка, тєста, сина, зятя, ората, швагра, вуйка /сестря/ або оратака /сестрінка/, які займаються головно хліборобством і є в стані прийняти й поселити приїжджачих на фармі.

Хліборобські робітники, що мають заповнену роботу на фармі в Канаді.

Досвідчені вуглекопи й лісоруби, що приїжджають на заповнені роботи в лісі або в копальні.

Наречена, яка приїжджає до повнолітнього муучина, який правно прибув і замешкав в Канаді і який є в стані прийняти, одружитися й заопікуватися нем.

Кожна оєсоа, що омає привітати до Канади, мусить мати ДОВІД ВІЗДУ /Пермит/ від канадської іміграційної влади в Оттаві.

/Із оєбінника Ч.У.Д.В. в Лондоні./

Гей, чужинною

Гей, чужинною, шляхами

Ми їдемо до мети,
Спів нам котяться житами,
Наче гомиң золотий.

Гей, не страшно нам вмірати —
Смерть героїм не страшна!
Не заплачуть оатко, мати,
Бо далеко Вітчизна...

Нам не страшно трупів, крові —
Ми зродились в огні!
Нам до сну співать трави,
Жовто-сині сніжать дні.

Гей вляхи тверді, тернисті
Ще для нас солодкий сон,
Бо за ними небо чисте,
України неосклян.

Гей, чужинною, шляхами

Ми їдемо до мети,
Спів нам котяться житами,
Наче гомиң золотий.

Богдан БОРА.

ПРИЗУЛИСЬ

лено можливости руйнувати матір Україну.

А це десятий.

Вони сунули на сьвячену українську землю, щоб палити села, грабувати народне добро та силомиці халати люде і посилати їх оти рідного ората. Щоб зовсім зруйнувати Україну — матір рідчу.

А чи помастить спиняти та зничити і цього десатого?

Боже милостивий!..
О, їде загің енкаведистів... Он, он.
Влягаються повстанці, починаючи в мокрій землі, наче в пухових перинах. Оди очі, як зіроньки, блищать, пильнують.

Загің енкаведистів спинаються.

— Ніде нікого. — Безпечно.

— Еге, а ми ходимо, ородимо... — Хто знає, до цього часу повстанці руйнували залізничні колії біля Бал-кового лісу та ще біля Криниці, а тут?

— Та ні... Суди вони не доходять... Скільки разів проходили цими кушамі і нікого не бачили.

— А все ж таки оти куші слід оєіяти і перевіряти.

— Та й так.

Їдуть енкаведисти, облягають оти куші. Очі жижі... Зорять, скорострїли на поголові. А повстанці ще дуче вку оляються в траву і, тримаючи при собі мачингові пістолі, не спускають їх із очей. От, от стрїнуть очі з очима і залувають смертоносні постїли. Це і все, що може статися в останню годину.

Перед самими кушамі енкаведисти зупиняються, зорять, придивляються та направляють у куші цївки скорострїлив

— І хто в таку негодю тут сидїтиме?
— Що й говорити. Повстанці в лісі, в печерах калу варять, а ми їх в оємі болоті шукаємо.

— Може й так. А може вони й саме сидять в тих кушах та нас стережуть? Треба о одвідити краде.

— Та ні, нема чоғо дивитися. Видно й так, що нема в кушах нікого. Ні на віть слїду... Нічоғо... Даремно оомочуватися й орудитися.

— Ну, їдемо далі. Ходїмо!
Родо повстанці випускають з грудей затриманий воздух. Слава Милосерному Господеві! Десятї оуде...

Помалу повстанці підносять голови. Бачать загің енкаведистів. Не гують його з очей.

Тепер лізуть далі. А ось і рейки... Повстанці поряються коло рейок, зорять навколо, прислухуються.

Вогнем горить робота.
Закінчили. Замакували, полїзли, а потім пішли, пригинавчись.

Чекали наслідків, станули. Притулились до куша, наслукують.

Мчить військовий поїзд. Кидає вогники з димара. Гуде залїзо. Наолиається до того місця, яке його спинить, розторопить. Так, уже ніка сила не може заперечити цьому, що мусить статися. Мить і присуд смерти буде виконаний.

На оолїччах повстанців напружене чекання.

Приходить страшна хвилина...
І раптом : гук — гу... Ляк залї за, вибух, роздирающий душу крик, шлас. Щось горить — являється і чеають вогнені язик.

Сталося.
О. ДВІЛІД.

З неба сипле дрїоненьким, але густим та дожкульно пронизливим дощем.

Посивштуць заважає вітер з усіх ооків. Рве землю, стогонить. Нагинає та викручує лісові дерева... А там, високо в несі, кудьос у озєкрав далечїң гонять хиари: чорні, сині, сірі, велікі, малі — вські.

А повстанці спокійно й уперто виконують своє сьвяте діло — ооронять своє оатківщина — матір Україну, від найхорсткого ворога — оєлшемів.

Загің повстанці великі: люди тут з сьагатов сїя Галичини й Східної України. Дотепер вони між собою оуми не знали. А зараз вони рідні сини своєї Батьківщини. Зрїддила їх одна думка, одне прагнення — за долї Українї.

У приємерках від загону відлучуються три постаті і кустистим ліском прянуть у оїк залізничної лінії, яка ось-ось недалеко проходить. Це ті, що першими владуть своє життя на жертвенну нїку ооробьї за матір Україну.

Вже добре стемїло. Місяць сїдає за оорїд. Постаті, пригинавчись, спїнають. Тоненькі та мокрі дозички ніжно, наче харчувачі, ликують їх ооличча. Повстанці на мить спїнаються — зорять навколо. Так, далї їти не можна. Небезпечно. Треба знати про охорону залїзничні і три постаті, наче підітї плахи, падають на землю й далї лізуть на виголі. А до хмалї знова зупинили. Вже й лізти не можна. Треба уважого спостереження.

Лєжить повстанці згинавчись та скорчучись в мокрій траві, та час від часу, підводячи залізничні головки, зорять навколо, придивляються, прислухуються. Миротять думки: девять військових поїздів спїнають, розторопено й позаоав

ЦІКОВЕ З ПРАЦІ

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ.

Табор Українських Полонених,
Ріміні, Італія.
10. квітня 1947 року.

Шановні наші Друзі і Брати!

Об'єднання Таборових Товариств "Просвіта" табору українських полонених в Італії висловлює Вам від 3000 членів "Просвіти" велику й щирю сестерчу подяку за те, що Ви надсилаєте нам Ваш скромний, але цінний часопис "Українська Думка".

Духово-культурний зв'язок українців, де б вони не знайшлися, чи то на Рідних Землях, чи на еміграції є одним із запоруку нашої організованості, свідомості й оороботы за здійснення найвищих ідеалів української нації - Української Самостійної Союзної Держави. Думки всіх українців-емігрантів мусять спрямовуватись на моральну підтримку перед чужинцями оороботы українського народу за свою Державу, що сьогодні веде її УПА під проводом УГВР.

Радімо вкупі з Вами за Ваше осягнення, що Ви приділили свої домітку, яка стане культурно-духовим осередком українського життя в Англії.

Прийміть наші найщиріші побажання

У пра ва О. Т. Т.
"Просвіта".

Віг Видавництва

Тепер, більш чим колинебудь перед тим, справа українського друкованого слова у Вел. Британії є справою великої ваги. В зв'язку із приїздом сотень а то й тисяч українців із континенту, його потреба сильно зростає. До нас щоденно напливає багато листів, із яких видно, що серед приїзжих приночується голод українського друкованого слова.

Насувається питання, чи ми є в силі всіх достаточо обслужити, а якщо ні, то як знайти спосіб, щоб цю роботу за радити? Це є справа першорядної ваги і до її належної розв'язки мусимо всі причинитись. Вимога хвили ставить нас в обличчя таких завдань, які ми мусимо взяти на себе і їх виконати.

В першу чергу, одиникий наш часопис - "Українська Думка" - мусить із скромного формату змістом "оплетена СЮБ" перейти в дійсний часопис українців у Вел. Британії, часопис, який вповні відповідалою їх вимогам та задовольною їхні потреби. Намим оахан ним оуло і є, щоо наш часопис став трибуноу всіх наших читачів, щоо він став посередньою ланкою між нами та загалом. Тому ми мезраз звеличемо всіх українців, хто тільки о спосібний висловити свою думку на папері - до своїх праці.

Редакції часопису є потрібні дописи про життя українців, головню на цих островах, статті чи власні твори читачів, оудь вони дискусійні статті, спогади, оповідання й поезії. Справи, які цікавлять поодинокі особи, можуть також цікавити і других і для таких справ завжди найдеться місце в нашому часописі.

Починаючи вже від цього числа ми завели руорикку ілюстрації п.н. "Чарівна Україна", в якій задумуємо розмішувати світлинки із нашого рідного краю. Чимало з нас покинуло Україну вже кілька років тому назад, і ми певні, що такі світлинки з краю, як краєвиди, оудивлі історичні наятки і т.п., оудуть для кожного побажани. Тому просимо просимо всіх тих, що такі світлинки мають і думають, що вони були б цікаві і для других - прислати їх до нас. Світлинки по евертуальному використанні оудуть звернені властителям.

Справою немалої ваги є також матеріальна підтримка видавництва. При таких коштах, які видавництво поносить, воно може вдержатись тільки тоді, коли читачі оудуть точно платити за часопис.

Насується друкарської машини змогли вило нам кромі часопису видавати ще й книжки. Дещо вже видано, інші випуски приготувляються. Тут також треба пам'ятати, що дальші випуски оудуть залеати від продажі попередніх. Друкарська машина де не сплачена, і частий дохід із продажі книжок є в головний призначений на сплату машини.

Видавництво СЮБ.

"КЛАСА НЕВІЛЬНИКІВ" - Говорить Москва

Польський водник "Дзеннік Польскі і Дзеннік Жолнежа" ч.111, із 12. ч.м., ц.р./ заміщує статтю під таким наголовком: "Засуванчі за мідіони уязнених в лагрях - "Правда" оскаржує В. Британію о творення "класи невільників", в якій читаємо:

"Московське радіо виголосило статтю "Правди", яка оскаржує В. Британію о "зусилля В. Британії створити нову класу невільників" із переселенців з Німеччини, щоо таким чином виповнити орак робочих рук.

Рівночасно із антисоветської пропагандою - каже Москва - в таорах переселенців в Німеччині, британські й американські власті пощрають інтенсивну кампанію за масовою еміграцією переселенців до В. Британії, до Франції та до деяких південно-американських республік."

Британський уряд здецидувався перевести в своїх окупційних зонах Німеччини та Австрії рекрутацію 100.000 переселенців, які в головному походять з балтійських держав та з України до вуглекопних й рільничих праці. Для них приготувляється відповідні табори в той спосіб британські власті мають надів усунути природну й слухну потребу повороту тих бездомних людей до країв їх походження. Цей плян наоору дешевою росотою сили масово є пляном творення нової класи невільників.

Британська роітничка класа буде в першу чергу покривджена тим пляном. Створення цієї нової класи оуде постійним чинником натиску на їхні ооріюкові можливості та на умовини праці. З цього ясно видно, щоо деякі сили стараються експлуатувати проблему переселенців для своїх власних егоїстичних цілей, які не мають нічого спільного із інтересами людей, що терплять на вигнанні.

"Доля переселенців є одноу із палучих проблем наших часів" - кінчає "Правда".

До цієї статті "Дзеннік Польскі" додає від себе такий слушний коментар: "Твердження "Правди" про невільничу праці звучать провокаційно. Було би дико краше, якщо ця газета поцікавилась умовинами праці в Сове тах. Бо ж це загально відомо, що саме СТРАХ ПЕРЕД НЕВІЛЬНИЧОЮ ПРАЦЮ В СОВЕТАХ - якщо хде ться про українців й балтійців - та перед репресіями в комуністичних властях в інших країнах, прим. в Польщі, змушує переселенців шукати праці на заході.

Характеристичним збігом обставин є факт, що кампанія "Правди" проти затруднення переселенців у Вел. Британії зійшла із виступами британських про-

комуністичних елементів. Варто підкреслити, що переселенців ніхто не змушує шукати праці на заході і що це тільки тому, що всі добре знають умовини НЕВІЛЬНИЧОЇ ПРАЦІ в Сове тах.

Лип в одноу признаємо слушність "Правди": - справді багато переселенців є палочою проблемою. - кінчає стаття "Дзеннік Польскі".

УПАДОК КОМУНІЗМУ В АМЕРИЦІ.

Як відомо комуністичну партію в Бразилії, де вона була дуже сильна, держава узнала за нелегальну. Та чи на цьому кінець, чи слідом Бразилії підуть й други американські країни? Ось які відомості на цю тему подає часопис "Дзеннік Польскі і Дзеннік Жолнежа" ч.110, із 10.5.ц.р., цитуючи звідомлення пресоуою агенції Ройтера: "Ріо-де-Жанейро 9.5./Ройтер. В колах, зближених до бразилійського уряду заввадено сьогодні, що й інші держави західної півкулі мокуть, за прикладом Бразилії признати комуністичну партію нелегальною.

"Бразилія - це перша західна демократія, яка по війні покінчила з комуністами. Багато дечого поважно вказує, що вона не буде й останньою" - сказав бразилійський речник.

"Дальше він заявив, що сьогодні це вже майже певна річ, що президент Дутра передискутує комуністичну проблему підчас своєї зустрічі із президентами Уругваю й Аргентини, яка відбудеться на другий місяць.

"Він виявив, що бразилійський трибунал був готовий оголосити свою децизію ще 12. квітня, але в останній хвилині він її на приказ уряду відложив на пізніше. Це мало на цілі неутрудивання п. Маршалови його заходів врятувати московську конференцію.

"В світлі того, що сталося в Москві, можна ствердити, що заборона комуністичної партії в Бразилії є першим кроком політики "двох світів", яку вважається за неминучу в па-американських колах. Росія зробила початок, розбивачи демократичні партії в своїх зонах. А сьогодні ми робимо це саме у відношенні до комуністів.

"Інформатор додав, що матеріал, на якому трибунал опирався, не мав в собі нічого більше понад те, що було відоме в 1937 році, коли комуністичну партію було розв'язано, чи в 1945 році коли до заборону відкликано.

"Нова децизія розв'язання комуністичної партії повстала радше із позиції Бразилії в світовому ускладненні чим з приводу відкриття про комуністичну діяльність".

Чарівна УКРАЇНА

Не лише Шотландія має своїх коззарів, ось і наш гуцул - коззар.

ВОЛОСЬКА ЦЕРКВА У ЛЬВОВІ.

Журнал СВБ

КОМУНІКАТ Ч. 7.

1. Приступлення в члени.

Управа СВБ звизає всіх українців, що перебувають на терен В. Британії - вступати в члени одинокоі на цих землях української організації - "Совєз Українців у Вел. Британії". Щоб стати членом організації, треба прислати до канцелярії СВБ виповнену членську заяву, в якій треба подати: а/ Імя та прізвище, б/ імена батьків, в/ дату та місце уродження, г/ Родинний стан, г/ віросповідання, х/ Фак й е/ освіту. Членська вкладка виносить 1 шил й 6 пенів місячно.

2. Мужі Довіря.

Більші й менші згрупування українців, членів СВБ, які перебувають в од ному місці замешкання повинні негайно вибрати з поміж себе Мужі Довіря, які будуть би звязковим між членами й Управою СВБ. Це влещить працю обоим сторонам і спричиниться до наладження скорого звязку між Управою та членами організації. Вибраних мужів просимо зголошуватись листовно до канцелярії СВБ, звідкіля вони вістануть відпові дні уповноваження та вказівки праці.

3. Адреси - пошукування.

До канцелярії СВБ напливає багато листів від членів в справі пошукування рідні та знакомих серед новоприбувальних українців із континенту. Одначе не значчи достаточної адрес новоприбувальних, ми не востані помочи зами тутчим. Тому звертаємось до всіх новоприбувальних українців навязати контакт із нами та прислати до канцелярії СВБ свої адреси.

4. Справа преси.

З приводу обмеженого накладу нашого часопису й тому що багато адресів головно новоприбувальних українців нам невідомі, часописи висилаемо на знані адреси з призначенням на групи. Тому, просимо всіх по перечитані часопису посилати його своїм знакомих.

Звертаємо увагу читачів, що одною з головних причин малого накладу часопису є матеріальні недомагання. Тому просимо всіх читачів не забувати за обовязок точного плачення за одержані часописи.

5. Прикрашення Українського Дому.

Окрім збирання фондів на викон Українського Дому, Управа СВБ запрошує членів СВБ та українське громадянство взяти участь в прикрашенні та умелюванні нашого будинку-осередка. Радо прийємо предмети з металу, дерева й тканини. Особливо потрібно уладити Світлицю.

Управа СВБ.

ПОЖЕРТВИ.

На протязі місяця квітня до канцелярії СВБ вплинули такі пожертви від членів організації:

На УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ - 231 ф. 5 ш.
На ПРЕС-ФОНД - 10 ф. 8 ш.
Щире спасибі всім жертводавцям.

Управа СВБ

БЛАЗЕНКО Степана, ур.1.1.1907 в Станиславові шукає дружина, Блазенко Марія в Німеччині.

ДАНКО Івана, ората із села Крупсько, пов. Жидачів - шукає Данко Гринь.

ГЕМБАЛОВСЬКА-ГЛУШКО-ДОВБОРОВА Надія із Грушевищини шукає рідня.

ГЛУШКО Павла з Тартакова, пов. Сокаль шукає рідня.

Своєків та знакомих із села Росохова - тець та Ішків шукає ОНІФРІВ Михайло.

ЛУШЧИК Федя та Василя із Хлівчан - шукає Лушчик Прокіп.

ПАДУСЕНКА Григорія і Дмитра із Лубянок Нилих шукає Теодор Сениця.

СЕМКО Наталія із села Баличі, пов. Мостиська, тепер маюць в Австрії - шукає брат, Семко Остап.

СИДОРОВИЧ Івана с. Андрія /стрия/, тепер маюць в Англії - шукає Сидорович Іван із села Райтаровичі, пов. Самоїр.

ШВЕЦЬ Гавриїл в Німеччині - шукає свого швагра.

ТРАЧУК Тетяну та Наталія із села Пляшівка, Волинь - шукає Трачук Денис.

ТИМОШУК Петра із Грушевищини шукає рідня.

ЗВАРИЧ Семена, ората із села Вовче - шукає Зварич Іван.

Всі відповіді на ці пошукування просимо надсилати до канцелярії СВБ.

Н О В І Д О М Л Е Н Н Я

При Греко-католицькій Парохії ім. Св. Теодора Кантеуурійського в Лондоні утворилася ЦЕРКОВНА РАДА, головою якої є о. І. Жан, ЧСВВ. Канцелярія Укр. Греко-католицької Парохії та Церковної Ради міститься в Українському Домі при вул. 49, Лінден Гарденс, Лондон, В.2.

Видавництво СВБ повідомляє, що в канцелярії СВБ можна наоучити такі власні видання, за попереднім надісланням грошей:

1. Спіль, хлопці, спить - збірка статей і віршів про участь українців у II-ій світовій війні. Ціна 1 шил. 6 пенс.
2. Т. Шевченко: ПОВЕЗІЙ... Вибір поезій Т. Шевченка із портретом та життєписом автора. Ціна 2 шил., 6 пенс.

В канцелярії СВБ можна також замовити календарі на оіжучий рік в ціні 1 шилінг й 6 пенсів за штуку.

"Церковне Управління Західно-Європейської Епархії Української Автокефальної Православної Церкви" повідомляє, що канцелярія Управління, починаючи від 25-го квітня ц.р., розпочинає стале урядування й ослугу вірних Української Православної Автокефальної Церкви, що перебувають на теренах Бельгії, В. БРИТАНІЇ, Голандії, Франції і Швайцарії. Адреса Церковного Управління:

EGLISE ORTHOIXE AUTOCERNALE UKRAINIENNE. Administrateur du Diocese de L'Europe Occidentale.

71, Blvd. Bineau, Paris - Neuilly /Seine/, FRANCE.

Заходом Церковної Ради при Укр. Греко-католицькій парохії ім. Св. Теодора Кантеуурійського в Лондоні оуде уладжена в дні 31. травня 1947 року о год. 7-мії вечером в Укр. Домі ПАНАХИДА за борців, що полягли в боротьбі за волю України.

Після Панахиди відбудеться Святочна Академія. В неділю дня 1-го червня ц.р. о год. 10-тії рано оуде відправлена читана Служба Вожа, а описля наступить збірний візд на Цвинтар в Броквуд, де відправиться Панахида на гробах українських канадських воєнів, що полягли в часі 2-гої світової війни.

Українці з табору в Риміні - Італія прислали на руки Управи СВБ 500 шт.

ТРИЗУБИТІВ,

з продажі яких дохід призначили на сплачення довгу за Укр. Дім в Лондоні. Тризубці до наоучтї в канцелярії СВБ по 2 шилінги за штуку. Із почтових пересилкою 2 шил. 13 пенс.

ВИДАВНИЦТВО "НАША КУЛЬТУРА" в Парижі видало дві збірки поезій Митрополита Іларіона /Дра. Івана Огієнка/:
1. Легенди Світу, стор. 93.
2. Марія Єгиптянка, стор. 78.
Обі ці книжки можна наоучити в канцелярії СВБ в ціні 8 шилінгів з пересилкою за кожну. Вислається тільки за попереднім надісланням грошей.

В канцелярії СВБ є до відібрання листи для слідуючих осіб:
Яків Бокочек, Антошко Горосвий,
Бавсвич, Стефанія Осад,
Марія Гарасюк, Дилип Романшин,
Гаркович, Іосиф Потіха,
Виноградник, Францішек Прайснер,
Іваня Дудил, Михайло Борло,
Вінкентий Дружд, Ігнатій Савчук,
Карло Гуральський, Василь Семчук,
Франц Жуковський, Марія Стойкевич,
Жків Дорос, Михайло Якимець,
Михайло Іваночко, Катерина Яворська,
Федор Василік, Дмитро Кристовський,
Боженон Кітон, Василь Чемний,
Микита Кузій, Василь Шугнер,
Франц Костелецький, Роман Кот,
Людмила Лузіч, Іван Маланія,
Евстакій Музичка, Василь Мурин.

Адресатів просимо звертатись до канцелярії СВБ по відбір цих листів оосомісто, аос листовно, долучуччи поштову марку на відповідь.

Один із воєнів отримав листи з Польщі та із СССР на адресу: Місс Вера Тарновська, 15, Гайдн Авеню, Четган, Канчес - тер 8. Тому що з листів ми не можемо догадатись для кого вони призначені, заінтересованого воєка просимо звернутись в цій справі до канцелярії СВБ.

Вже 31 воєників посилає пакки дітям наших переселенців в Німеччині. Хто черговий? Шалайте олиших інформацій та адресів дітей, пишіть на адресу:

T. DANLOW, ADBERLEY HALL CAMP, Nr. MARKET DRAYTON, S A L O P.

На відповідь пролу залучити значок.

"UKRAINIAN THOUGHT" - A Bulletin of the Association of Ukrainians in Gt. Britain. Published fortnightly by the Association of Ukrainians in Gt. Britain, 49, Linden Gardens, London W.2. for its MEMBERS USE ONLY.

"УКРАЇНСЬКА ДУМКА" - Бюлетень Організації "Совєз Українців у Великій Британії" /СВБ/. Видає СВБ. Редагує: Колегія.